

22. JUNIJ - PRAZNIK OBČINE ŠIŠKA

Piše: dipl. inž. Tone Kovič, predsednik OK SZDL Ljubljana-Šiška

VSEBINA:

- 2 • REŠENA STANOVANJSKA
VPRASANJA BORCEV NOB
- 3 • ČETRTRA SEJA
KONFERENCE ZK
SLOVENIJE
- 6 • PRIZNANJA OF
- 7 • IZKAZNICA
OBČINE
- 8 • KAKO GRADIMO
S SAMOPRISPEVKOM
- 9 • »LEK« GRADI
NOVO POSLOPJE
- 10 • VREDNOTENJE
ZEMLIŠC
- 15 • PISMA BRALCEV
- 16 • POLITIČNA AKCIJA
ŠE VEDNO POTREBNA
- 18 • STRUGA RESNICE
TEČE OB BREGOVH
ZMOT
- 21 • NOVICE IZ
TABORNIŠKIH
ENOT

PRAZNIKI, ki jih praznujejo občani posameznih občin, nas spominjajo na pomembne dogodke iz naše polpretekle in pretekle zgodovine, ki so se odigrali na področju občine. Tudi naš praznik je spomin na veliko dejanje, ki ni pomembno samo za našo občino, temveč tudi za zgodovino in bodočnost slovenskega naroda. To veliko dejanje se je zgodilo v dneh, ko je bil okupator slovenske zemlje v svojem največjem osvajačnem zanosu, ko so bili mnogi ljudje zelo zaskrbljeni nad usodo naroda. Našli so se tudi taki, ki so svojo bodočnost iskali v sodelovanju z okupatorjem. Tedaj je bila Komunistična partija Slovenije edina povsem pripravljena na dogodke in akcije. Ena takšnih akcij je bila ustanovitev »Poveljstva slovenske partizanske vojske« 22. junija 1941. leta v Bernardovi hiši na Vodni-kovi cesti v Šiški. V spomin na ta dogodek je Skupščina občine Ljubljana-Šiška sprejela odločitev, da 22. junij proglasi za občinski praznik — praznik občanov Šiška.

Slovenska zemlja in Jugoslavija je bila po napadu 6. aprila 1941 plen nemških, italijanskih in drugih fašističnih hord. Naš narod je bil razkosan in zasužnjen, kajti stara vojska je bila razkrojena in zaradi korumpiranega vodstva povsem nesposobna braniti naše narode pred fašističnimi napadalci. Vlada, stranke in generali so prepustili naše narode strašnemu mučenju, iztrebljanju in uničevanju, sami pa so pobegnili, ali pri tem uničevanju tudi sami sodelovali.

Po zaslugi Komunistične partije je bila tudi v slovenskem narodu v tem trenutku že močna zavest, ki ga je vodila v samoobrambo, odpor, boj za svobodo in nacionalno ohranitev. Po letu 1936 je že začela KP pod vodstvom Tita močno opozarjati na nevarni razvoj fašizma. Njena ocena razvoja, ki je temeljila na bogatih revolucionarnih izkušnjah, na marksistični znanosti in jasnem pogledu v prihodnost, je v slovenskem narodu našla veliko podporo. Zato je bila na po-

budo KP že 27. aprila 1941. leta ustanovljena Osvobodilna fronta slovenskega naroda, ki je povezala vse napredne sile na Slovenskem, in postala v kratkem času vseljudo gibanje proti okupatorju in Sloveniji. Gibanje je kmalu prešlo v oboroženo vstajo.

Centralni komite KP Slovenije je že v maju 1941. leta osnoval svojo vojaško komisijo, organiziral vojni center in vojne komiteje v okrožjih. Na partijski konferenci 1. in 2. junija je tovariš Kardelj v svojem referatu izrazil sum o bližnjem nemškem napadu na Sovjetsko zvezo in poudaril, da je potrebno istočasno pripravljati ljudsko vstajo, v kateri se bomo z vsemi silami uprli okupatorju. Udeleženci konference so dobili vsa navodila za pripravljanje vstaje na svojih območjih.

Dne 22. junija 1941 je Hitlerjev vojaški stroj napadel Sovjetsko zvezo. Ljubljancani so bili tega dne zgodaj pokonci in po ulicah so v gumbnicah mnogi nosili rdeče nageljne, drugi so imeli rdeče kravate ali pa rdeče rute okoli vratu. Ob 10. uri dopoldan se je v Bernardovi hiši v Šiški sestal Centralni komite KP Slovenije in soglasno ugotovil, da so s Hitlerjevim napadom na Sovjetsko zvezo nastali pogoji za začetek oborožene vstaje. Ustanovljeno je bilo Glavno poveljstvo slovenskih partizanskih čet ter za prvega komandanta imenovan tovariš Franc Leskošek-Luka, za prvega politkomisarija pa tovariš Miha Marinko. Tako je Centralni komite KP ustanovil Glavno poveljstvo slovenske vojske brez generalov in generalštabnih strokovnjakov, iz ljudi predanih ljudstvu, izkušnih revolucionarjev, ki so vedeli, kako se je potrebno borovati z okupatorjem in so imeli pred seboj jasne cilje in naloge Komunistične partije in Osvobodilne fronte slovenskega naroda. Rdeči nageljni so na ljubljanskih ulicah po dve in pol mesečni okupaciji in potrnosti dokazali, da ima Slovenski glavni štab za seboj (Dalje na 2. strani)

